

ERSTATNINGS-DIREKTORATET

H. Heyerdahls gate 1

Tlf. Sentralbord 10340.

Sirkulære nr. 206.

Til fylkesrepresentantene og tilsynsmennene.

Godtgjørelse til revisorer i landssviksaker.

Fra Justisdepartementet har en mottatt gjenpart av brev av 3. ds. til Oslo Politikammer bilagt med brev av samme dato til Norges Statsautoriserte Revisorers Forening angående godtgjørelse til revisorer. Til orientering vedlegges gjenparter av de nevnte skrivelser.

./2

./.

Vedlagt oversendes endel eksemplarer til fordeling blant tilsynsmennene i Deres distrikt.

Oslo, den 9. oktober 1946.

ERSTATNINGS-DIREKTORATET

Forvaltnings- og inkassoavdelingen

Rolf Christophersen
(sign.)

Henrik Lundh
(sign.)

Avskrift.

Det kgl. Justis- og Politidepartement.

Jnr. 2213/46. S.
KB/US.

Oslo politikammer,
herr Visepolitimesteren.

Godtgjøring til revisorer i landssviksaker.

Senest herr visepolitimesterens brev av 31. august d.å.

Som kjent fikk Justisdepartementet ved kongelig resolusjon av 11. januar d.å. bemyndigelse til i medhold av Landssvikanordningens § 39 å fastsette regler om godtgjøring for revisorer i landssvikboer. Slike regler ble fastsatt ved departementets rundskriv av 31. januar d.å. I rundskriv av 21. mai s.å. uttaler departementet at reglene i førstnevnte rundskriv skulle gjelde i alle tilfelle hvor revisor var oppnevnt av Erstatningsdirektoratet selv om vedkommendes formuesmasse eller virksomhet ikke var satt under forvaltning i henhold til landssvikanordningens § 39. Det har vært departementets forutsetning at det førstnevnte rundskrivs regler om at salaransettelsen skal foretas av skifteretten og at den etter begjæring kan innbringes for departementet til prøving, også skal komme til anvendelse i tilfelle hvor revisor er oppnevnt av politiet under etterforskningen i en landssviksak.

I det nevnte rundskrivet bestemmes det at revisorenes arbeid i det vesentlige kan godtgjøres etter de samme normer som anvendes ved fastsetting av salær for revisorer i konkursboer. I denne forbindelse vil departementet uttale at en finner det naturlig at skifterettene ved fastsettingen ser hen til de regler om sakkyndiges godtgjøring som er gitt ved den nye salærinstruks av 13. juni d.å. ("Instruks for rettenes ansettelse av godtgjøring til aktører og offentlige forsvarere i straffesaker, samt sakkyndige i straffesaker og sivile saker ved andre domstoler enn Høyesterett").

Av salærinstruksens § 4 b, sammenholdt med § 6, fremgår det at godtgjøringen til de sakkyndige ikke skal overstige kr. 9,- pr. time og at den innenfor denne grense skal fastsettes under hensyn til vedkommendes kvalifikasjoner og de øvrige foreliggende omstendigheter. Videre fremgår det at rettene skal øve kritikk over de innsendte arbeidsoppgaver og fastsette godtgjøringen på grunnlag av en skjønnsmessig vurdering. Følgen herav er at det som regel vil falle naturlig å fastsette godtgjøringen til de sakkyndige til avrundete beløp.

Salærinstruksens § 7 bestemmer at når de sakkyndiges erklæringer - unntatt ganske kortfattede - leveres i maskinskrevet stand med så mange og gode gjennomslag som trengs, kan retten herfor fastsette en godtgjøring på inntil kr. 1,- pr. side med nødvendige gjennomslag. Bortsett herfra vil de sakkyndige ikke kunne påregne særskilt godtgjøring for kontorutgifter.

Etter salærinstruksens § 10 kan satsene i instruksens ikke fravikes medmindre retten i det enkelte tilfelle finner at godtgjøringen på grunn av særlige omstendigheter ellers ville bli i vesentlig grad utilstrekkelig. Det er foreskrevet at retten i så fall nøyaktig skal angi de omstendigheter som har medført at instruksens satser er fraveket. Slike særlige omstendigheter vil etter departementets mening i alminnelighet bare foreligge hvis arbeidet har vært særlig byrdefullt, uten at dette kan sies å ha gitt seg uttrykk i den arbeidstid som er gått med til utførelsen av vervet. Bare i slike tilfeller synes det rimelig å fastsette godtgjøringen etter høyere satser enn de som

er foreskrevet i salærinstruksens § 4 b.

At arbeidet har vært særdeles vanskelig eller omfattende vil således i alminnelighet ikke gi grunnlag for å tilstå godtgjøring etter forhøyete satser; hvis arbeidet har vært av denne art vil det nemlig i regelen gis seg utslag i en lengere nedgått arbeidstid og vil derigjennom bli honorert.

I anledning av at flere revisorer krever at overtidsarbeid skal godtgjøres på grunnlag av forhøyete satser, vil en i tilknytning til det forannevnte bemerke at dette som regel bare synes naturlig hvis revisor - etter henstilling fra politiet eller Erstatningsdirektoratet - har måttet forsere arbeidet slik at dette ikke med rimelighet kunne ventes utført i den ordinære arbeidstid.

En del revisorer har ansett seg berettiget til å få sitt arbeid med landssviksaker godtgjort etter en timebetaling av kr. 10,-. Av det foranstående vil det fremgå at revisorene bare i unntakstilfelle vil kunne gjøre regning med å få sin godtgjøring fastsatt på grunnlag av en så høy timesats.

Hvis revisor i noen utstrekning har latt revisjonsarbeidet utføre av en assistent bør det i alminnelighet tas hensyn til dette, slik at assistentens arbeid blir honorert etter lavere sats enn den som blir lagt til grunn for det arbeid som utføres av den oppnevnte revisor selv.

En viser forøvrig til departementets rundskriv av 25. juni d.å. om den nye salærinstruksen.

Gjenpart av dette brev er sendt Oslo skifterett til underretning.

./.
En legger ved gjenpart av departementets brev av idag til Norges Statsautoriserte Revisorers Forening.

De klager som er kommet inn angående enkelte salæransettelser vil bli behandlet særskilt.

O s l o, den 3. oktober 1946.

O. C. Gundersen (sign.)

M. Nygaard. (sign.)

Avskrift.

Det kgl. Justis- og Politidepartement.

Jnr. 2213/46. S.
KB/JS.

Norges Statsautoriserte Revisorers Forening,
Tordenskjolds plass 3,
O s l o .

Godtgjøring til revisorer i landssviksaker.

Av flere henvendelser til Justisdepartementet fremgår det at det i atskillig utstrekning hersker uklarhet blant revisorene med hensyn til de regler som gjelder om fastsettelse av godtgjøring for revisjonsarbeid i landssviksaker.

I den anledning oversender man til orientering avtrykk av et brev departementet i dag har sendt Oslo Politikammer.

Videre legger en ved et eksemplar av departementets rundskriv av 31. januar og 21. mai d.å. angående salær for revisorer i landssvikboer, samt et eksemplar av rundskriv av 25. juni s.å. om den nye salærinstruksen som ble fastsatt ved kongelig resolusjon av 13. s.m.

Enkelte revisorer synes å klage over at ikke skifterettene uten videre fastsetter salærene på grunnlag av revisors oppgave over medgått arbeidstid og de foreslåtte timesatser. Som det imidlertid fremgår av de oversendte bilag skal skifterettens fastsettelse av salæret være bygget på en skjønnsmessig vurdering og herunder er skifteretten også pliktig til å øve kritikk over de innsendte arbeidsoppgaver. Som følge herav vil skifterettene i alminnelighet fastsette salærene til avrundete beløp som etter omstendighetene kan vise større eller mindre avvikelser fra vedkommende revisors forslag.

Departementet finner å burde gi uttrykk for sin beklagelse over at enkelte revisorer har gitt tilkjenne at de ikke lenger vil arbeide med landssviksaker dersom de ikke blir tilstått en så høy godtgjøring for sitt arbeid som de gjør krav på.

Det er neppe nødvendig å fremheve at det er et samfunnsanliggende av største betydning å få avviklet oppgjøret med landssvikkerne så hurtig og effektivt som mulig og at det bør være enhvers plikt å medvirke lojalt hertil.

Departementet tillater seg å henstille at innholdet av dette brev så snart som mulig blir gjort kjent for de ærede foreningsmedlemmer.

O s l o , den 3. oktober 1946.